

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 394-ҳадис

394- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: فَبِضْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ فَمَكَتْ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَلَيْلَةَ الْاِثْنَاءِ، وَدُفِنَ مِنَ اللَّيْلِ،

وَقَالَ سُفْيَانُ: وَقَالَ غَيْرُهُ: يُسْمَعُ صَوْتُ الْمَسَاجِي مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ

Жаъфар ибн Муҳаммад отасидан ривоят қилади:

«Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам душанба куни вафот қилдилар ва ўша куни-ю, сешанбанинг тунигача (дафн қилинмай) қолдилар ва тунда дафн қилиндилар».

Суфён ва бошқа олимлар айтади: «Туннинг охирида белкурак овози эшитилар эди».

Манба: hadis.islom.uz

